

БЪРКАНИЦА В ПРИКАЗКИТЕ

Имало едно време едно момиченце, което се наричало Жълтата шапчица.

- Не, Червената!

- А, да. Червената шапчица. Майка ѝ я извикала и ѝ казала: Слушай, Зелена шапчице...

- Ама не, Червена!

- А, да. Червена. Иди при леля Диомира да ѝ занесеш тази обелка от картоф.

- Не: върви при баба си да ѝ занесеш тази пшеничена питка.

- Добре. Момиченцето отишло в гората и срещнало един жираф.

- Каква бъркотия! Срещнала вълк, а не жираф!

- И вълкът я попитал: колко прави шест по осем?

- Нищо подобно. Вълкът я попитал: къде отиваш?

- Имаш право. И Черната шапчица отговорила...

- Червената шапчица, Червената, Червената!
 - Да. И отговорила: отивам на пазара, за да купя доматиено пюре...
 - И на сън не ѝ е минало това през главата: отивам при баба, която е болна, но не мога даси спомня пътя.
 - Точно така, и конят казал...
 - Какъв кон! Това бил вълк!
 - Да. И казал така: вземи трамвай номер 65, слез на площада на катедралата, завий надясно, ще видиш три стъпала и една паричка на земята, остави намира стълбите, вземи паричката и си купи дъвка.
 - Дядо, ти изобщо не знаеш да разказваш приказки, всичко объркваш. А дъвка пак ще си купя.
 - Добре, ето ти паричка.
- И дядото отново зачел вестника си.

Кой е авторът на това произведение?

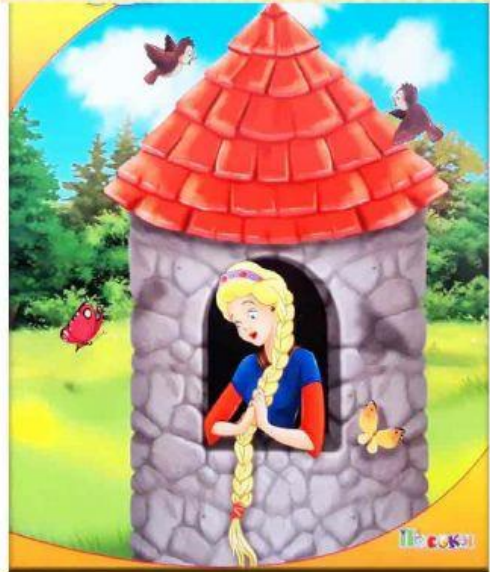
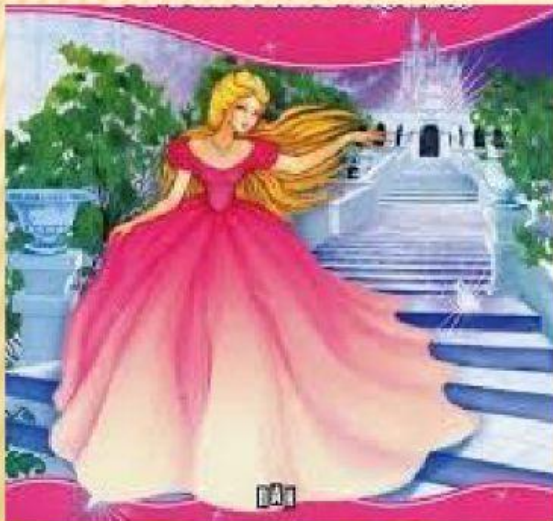
ОТ КОИ ПРИКАЗКИ СА ЦИТАТИТЕ?

- ✗ „Огледалце, Огледалце на стената, коя е най – красива на Земята...”
- ✗ „— Ой, бабо, колко са ти големи ушите!
— Да те чувам по-лесно.
— Ой, бабо, колко са ти големи очите!
— Да те виждам по-лесно.”

- ✗ „Те й казали, че е била, но щом ударил дванадесет часа, избягала толкова бързо, че изпуснала едната от малките си чудно хубави стъклени пантофки, която царският син прибрал и само нея гледал до края на бала.“
- ✗ „Но щом докоснало вретеното, думите на лошата орисница се сбъднали: момичето си уболо пръста. И в същия миг паднало на земята — оборил го дълбок сън.“

ПОСТАВИ ЗАГЛАВИЕТО НА ВСЯКА ПРИКАЗКА ПОД СНИМКАТА И.

РАПУНЦЕЛ

СЛИВИ ЗА СМЕТ

ХЕНЗЕЛ И ГРЕТЕЛ

ПЕПЕЛЯШКА

